

Sygn. akt V GC 933/12/upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

M. Ł.

przeciwko:

S. T.

o zapłatę 6 765 zł

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.843,39 zł (cztery tysiące osiemset czterdzieści trzy złote trzydzieści dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 945,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt V GC 933/12/upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2012r. M. Ł., prowadzący (...) Hotel (...) M. Ł. z/s w C., domagał się od S. T., właścicielki (...), (...) i Doradztwo z/s w Ś., zapłaty kwoty 6 765,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 lipca 2012r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania podał, że podstawę dla niego stanowi zawarta przez strony umowa o świadczenie kompleksowych usług sprzedażowo – marketingowych, zarządczych i doradczych, mających na celu maksymalizację przychodów i zysków hoteli (...) w Z. i (...) w Ś.. Powód podał, iż wykonał swoje zobowiązanie zgodnie z umową i domaga się z tego tytułu od pozwanej zapłaty wynagrodzenia za czerwiec 2012r. Wyjaśnił, że pozwana odmawia zapłaty, gdyż oświadczyła o dokonaniu potrącenia z wierzytelnością powoda swojej wzajemnej wierzytelności odszkodowawczej, powstałej wobec nienależytego wykonania umowy przez powoda. Powód zaprzeczył swojej odpowiedzialności za szkodę poniesioną przez pozwaną.

W złożonej dnia 30 października 2012r. odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Zarzuciła, że dochodzona wierzytelność powoda nie istnieje, gdyż uległa umorzeniu wskutek potrącenia z jej wierzytelnością wzajemną w kwocie 16 687,35 zł. Pozwana podała, iż wobec nienależytego wykonania umowy przez powoda poniosła szkodę obejmującą: 1/ kwotę 5 703,90 zł z tytułu konieczności naliczenia i wypłaty na rzecz 13 pracowników hotelu (...) należności za godziny nadliczbowe, gdyż powód ustalił dobowy wymiar czasu pracy pracowników w sposób niezgodny z przepisami prawa; 2/ kwotę 10 983,45 zł z tytułu stwierdzonych braków w wyposażeniu/majątku hotelu (...), albowiem powód nienależycie sprawował kontrolę i nadzór nad majątkiem hotelu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia 2011r. S. T., prowadząca (...) S. T. w Ś., zawarła z M. Ł., właścicielem (...) M. Ł. w C., umowę o świadczenie kompleksowych usług sprzedażowo – marketingowych, zarządczych i doradczych, mających na celu maksymalizację przychodów i zysków hoteli (...) w Z. i (...) w Ś..

W umowie zastrzeżono, że powód świadczyć będzie usługi wynikające z umowy z zachowaniem najwyższej staranności i ponosić będzie pełną odpowiedzialność za wszelkie ewentualne szkody wynikłe z wykonywania przez niego przedmiotu umowy. Powód przyjął na siebie pełną odpowiedzialność za działania i zaniechania osób zatrudnionych w istotnych hotelach, chyba że nie będzie ponosił za nie winy. Zobowiązał się również do informowania pozwanej o przebiegu wykonywania umowy, a w szczególności do niezwłocznego zgłaszania wszelkich zdarzeń mogących narazić pozwaną na szkody.

Obowiązki powoda obejmowały m.in. zarządzanie personelem zatrudnionym w hotelach poprzez zapewnienie prawidłowego funkcjonowania komórek organizacyjnych, które mu podlegają i kierowanie pracą przyporządkowanych mu pracowników; sporządzanie i kontrolę harmonogramów pracy, efektywnego ich planowania pod kątem ilości pracowników i zadań do wykonania; utrzymywania poziomu kosztów założonych w budżecie.

Strony uzgodniły, iż powodowi przysługiwać będzie wynagrodzenie w kwocie 5 000 zł netto + Vat – płatne w terminie 7 dni od otrzymania przez pozwaną prawidłowo wystawionej faktury.

Umowę zawarto na czas nieokreślony z możliwością rozwiązania za 1-miesięcznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec miesiąca.

(dowód: umowa – zlecenie z 18.04.2011r., k.10-14)

W dniu 18 kwietnia 2011r. została sporządzona inwentaryzacja majątku hotelu (...) w zakresie porcelany, pościeli, ręczników i sztućców. Zestawienia inwentaryzacyjne sporządzili K. Ł. i W. Ż. (ta praktycznie jedynie przepisała odrębne arkusze inwentaryzacyjne na komputerze). Powód nie brał osobistego udziału w tej inwentaryzacji, lecz przy objęciu obowiązków otrzymał w/w arkusze inwentaryzacyjne.

(dowód: arkusze inwentaryzacyjne z 18.04.2011r., k.40-42;

przesłuchanie powoda M. Ł., k.70;

przesłuchanie pozwanej S. T., k.71v.;

zeznania świadka W. Ż., k.89v.)

Powód sprawując zarząd hotelem stwierdził bardzo zły stan zastanej pościeli i ręczników, jak również znaczące braki w sztućcach i porcelanie. Stąd doprowadził do dokonania zakupów, mających na celu zwiększenie stanu ilościowego wyposażenia hotelu w zakresie naczyń stołowych, pościeli, ręczników i sztućców.

(dowód: przesłuchanie powoda M. Ł., k.70v.;

faktura Vat (...)z 20.04.2011r., k.48;

faktura Vat nr (...) z 28.04.2011r., k.49;

faktura Vat nr (...)z 8.08.2011r., k.50;

faktura Vat nr (...) z 29.08.2011r., k.51;

faktura Vat nr (...) z 18.11.2011r., k.52)

W okresie pomiędzy 25 kwietnia 2012r. a 25 maja 2012r. w zarządzanym przez powoda hotelu (...) miała miejsce kontrola Państwowej Inspekcji Pracy. W jej przebiegu wniesiono o naliczenie przez pozwaną i wypłacenie pracownikowi W. Ż. dodatku za 75 godzin nadliczbowych przepracowanych w okresie od 1 czerwca 2011r. do 29 lutego 2012r. Wniesiono również o przeanalizowanie kart ewidencji czasu pracy pozostałych pracowników za okres od dnia 1 czerwca 2011r. do 29 lutego 2012r. i w przypadku wystąpienia pracy w godzinach nadliczbowych – niezwłoczne wypłacenie dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych.

Pozwana dokonała analizy kart ewidencji czasu pracy pracowników za wskazany okres i naliczyła przysługujący im z tego tytułu dodatek za godziny nadliczbowe.

W zbiorczej karcie wypłat za czerwiec 2012r. pozwana uwzględniła przysługujące pracownikom dodatki za godziny nadliczbowe w łącznej kwocie 2 155,05 zł.

Pracownicy pozwanej nie otrzymali wypłaty dodatków za nadgodziny ustalone przez PIP.

(dowód: wystąpienie PIP z 6.06.2012r., k.18-19;

zbiorcze karty wypłat za czerwiec 2012r., k.37-39;

zeznania świadka W. Ż., k.89v.)

W piśmie z dnia 31 maja 2012r. powód złożył pozwanej wypowiedzenie umowy z dnia 18 kwietnia 2011r. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 30 czerwca 2012r.

(dowód: pismo powoda z 31.05.2012r., k.36)

W dniu 25 czerwca 2012r. powód wystawił fakturę Vat z tytułu wynagrodzenia za czerwiec 2012r. i doręczył ją pozwanej. Bezsportna należność z faktury wyniosła kwotę 6 765 zł brutto, a jej wymagalność nastąpiła 30 czerwca 2012r.

(dowód: faktura Vat nr (...), k.15)

Z dniem 30 czerwca 2012r. uległa również rozwiązaniu umowa łącząca pozwaną z (...) J. S.. Jej przedmiotem było zarządzanie hotelami w szerszym zakresie niż wynikający z obowiązków powoda, w tym doprowadzenie do otwarcia hotelu (...) i pewne czynności nadzorcze względem działalności powoda.

W dniu 25 czerwca 2012r. sporządzono inwentaryzację wyposażenia hotelu (...), w tym w zakresie szkła, porcelany, pościeli, ręczników i sztućców.

Różnica stanu wyposażenia hotelu pomiędzy 18 kwietnia 2011r. a 30 czerwca 2012r., z uwzględnieniem dokonanych w międzyczasie zakupów, wykazała braki ilościowe o wartości 10 983,45 zł netto.

(dowód: dokument przekazania hotelu z 25.06.2011r., k.43;

arkusze inwentaryzacyjne z czerwca 2012r., k.44-46;

zestawienie braków, k.47;

przesłuchanie pozwanej S. T., k.71)

Zjawiskiem typowym w działalności hoteli jest powstawanie ubytków wyposażenia w zakresie głównie ręczników, pościeli, szkła i porcelany oraz sztućców. Generowane są one zarówno kradzieżami – przez gości hotelowych, a także personel – jak i przyspieszonym zużyciem i zniszczeniem (stłuczeniami). Przyjmuje się, iż przeciętnie roczny poziom

tych strat może sięgać nawet 20 % stanu wyposażenia. Natomiast przeciętna żywotność pościeli i ręczników wynosi 2 lata.

Powód starał się zapobiegać powstawaniu braków w wyposażeniu poprzez stałą obecność w hotelu oraz przeglądanie nagrań z monitoringu za czas jego nieobecności. Nie wymagał od pracowników zgłaszania ilości stłuczonych w danym dniu naczyń, czy stwierdzonych ubytków w ręcznikach i pościeli. Nie prowadził spisu pościeli oddawanej do pralni i nie weryfikował jej stanu ilościowego po odbiorze. Nie zarządzał sporządzania okresowych inwentaryzacji wyposażenia (takie inwentaryzacje dotyczyły tylko artykułów spożywczych i napojów). Nie sporządzał protokołów zniszczenia odnośnie zużytej pościeli przeznaczanej np. na szmaty.

(dowód: przesłuchanie powoda M. Ł., k.70v.-71;

zeznania świadka J. S., k.105;

przesłuchanie pozwanej S. T., k.71v.)

Pismem z dnia 5 lipca 2012r. pozwana wezwała powoda do zapłaty odszkodowania w łącznej kwocie 16 687,35 zł z tytułu nienależytego wykonania obowiązków określonych umową z dnia 18 kwietnia 2011r., w tym: 1/ kwoty 5 703,90 zł z tytułu konieczności naliczenia i wypłaty na rzecz 13 pracowników hotelu (...) należności za godziny nadliczbowe, gdyż powód ustalił dobowy wymiar czasu pracy pracowników w sposób niezgodny z przepisami prawa (podstawą Wystąpienie Pokontrolne PIP); 2/ kwotę 10 983,45 zł z tytułu stwierdzonych braków w wyposażeniu/majątku hotelu (...), albowiem powód nienależycie sprawował kontrolę i nadzór nad majątkiem hotelu.

W piśmie z dnia 27 lipca 2012r. pozwana oświadczyła powodowi o potrąceniu jej wierzytelności odszkodowawczej w kwocie 16 687,35 zł z dochodzoną wierzytelnością powoda w kwocie 6 765 zł. Nadto wezwała go do zapłaty nie umorzonych części jej wierzytelności w kwocie 9 922,35 zł.

(dowód: pismo pozwanej z 5.07.2012r., k.16;

oświadczenie o potrąceniu z 27.07.2012r., k.17)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty 4 843,39 zł. Sąd ustalił zasadność roszczenia odszkodowawczego pozwanej co do kwoty 1 921,61 zł.

W sprawie nie było sporu co do wysokości i terminu wymagalności wynagrodzenia powoda z umowy z dnia 18 kwietnia 2011r., przysługującego mu za czerwiec 2012r. Spór dotyczył istnienia i wysokości wierzytelności wzajemnej pozwanej z tytułu odszkodowania za poniesioną szkodę, a zatem skuteczności oświadczonego potrącenia.

W umowie z dnia 18 kwietnia 2011r. bezspornie uzgodniono, że powód świadczyć będzie usługi wynikające z umowy z zachowaniem najwyższej staranności, przy czym ponosić będzie pełną odpowiedzialność za wszelkie ewentualne szkody wynikłe z wykonywania przez niego przedmiotu umowy. Powód przyjął na siebie pełną odpowiedzialność za działania i zaniechania osób zatrudnionych w istotnych hotelach, chyba że nie będzie ponosił za nie winy. Jak ustalono w sprawie, powód realizował swój obowiązek zarządzania personelem, jak również monitorowania zdarzeń mogących narazić pozwaną na szkody, obejmujący m.in. niewątpliwie zapobieganie powstawaniu braków w wyposażeniu - poprzez stałą obecność w hotelu oraz przeglądanie nagrań z monitoringu za czas jego nieobecności. Nie wymagał natomiast od pracowników zgłaszania ilości stłuczonych w danym dniu naczyń, czy stwierdzonych ubytków w ręcznikach i pościeli. Nie prowadził spisu pościeli oddawanej do pralni i nie weryfikował jej stanu ilościowego po odbiorze. Nie zarządzał sporządzania okresowych inwentaryzacji wyposażenia (takie inwentaryzacje dotyczyły tylko artykułów spożywczych i napojów). Nie sporządzał protokołów zniszczenia odnośnie zużytej pościeli przeznaczanej np. na szmaty. Jak wykazała inwentaryzacja z dnia 25 czerwca 2012r. - w porównaniu ze stanami uwidocznionymi w inwentaryzacji z dnia 18 kwietnia 2011r. i z uwzględnieniem dokonanych zakupów - ubytki ilościowe wyposażenia

hotelu w zakresie filiżanek, łyżek dużych, łyżeczek, widelców, noży, łyżeczek do lodów, widelców do ciasta i noży do ryb znacznie przekroczyły ubytki uznawane powszechnie za dopuszczalne, tj. max. rzędu 20 % rocznie (powód wskazał na stosunek 20 %, a pozwana okoliczności tej nie zaprzeczyła; również świadek J. S. wskazywał na dopuszczalne straty do 15 % rocznie, jednakże – skoro powód świadczył umowę przez okres blisko 16 miesięcy, Sąd ustalił, że w okolicznościach sprawy dopuszczalne straty mogły sięgać 20 %). Na tej podstawie Sąd przyjął, że strata pozwanej przekraczająca owe 20 %, a obejmująca 89 szt. filiżanek (o wartości 178 zł netto), 62 szt. łyżek dużych (o wartości 426,56 zł netto), 107 szt. łyżeczek (o wartości 386,27 zł netto), 42 szt. widelców (o wartości 288,96 zł netto), 31 szt. noży (o wartości 267,53 zł netto), 35 szt. łyżeczek do lodów (o wartości 122,50 zł netto), 44 szt. widelców do ciasta (o wartości 162,36 zł netto) i 11 szt. noży do ryb (o wartości 89,43 zł netto), tj. opiewająca na łączną kwotę 1921,61 zł - była nadnormatywna. Ponieważ jednocześnie zobowiązany do najwyższej staranności powód nie wprowadził żadnych procedur kontrolnych stanu wyposażenia i wymiernych procedur zapobiegania tego rodzaju stratom – które to starty powstały de facto z nieustalonych jednoznacznie i konkretnie powodów – ocenić należało, że M. Ł. nie dochował staranności wymaganej przez umowę stron, co stanowi podstawę zarzutu opartego na jego winie. Stąd ponosi on względem pozwanej odpowiedzialność za szkodę w wyżej opisanym zakresie (art.471 k.c.), a wobec oświadczonego potrącenia, powództwo co do kwoty 1921,61 zł podlegało oddaleniu.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia roszczeń wzajemnych pozwanej w pozostałym zakresie. W szczególności ubytki dotyczące talerzy, półmisek i bulionówek nie przekroczyły 20 %. Z kolei odnośnie pościeli i ręczników stwierdzić należy, że – jak ustalono w sprawie – ich średnia żywotność wynosiła 2 lata. Ponieważ zastana przez powoda pościel i ręczniki była już stara i zniszczona (tak przesłuchanie M. Ł.), to przyjąć należało, że miała co najmniej rok. Stąd nawet pomimo braku protokołów jej zniszczenia nie można było zastosować takiej metody wyliczeń jak w przypadku naczyń i zsumować stanu inwentaryzacyjnego z dnia 18 kwietnia 2011r. z dokonanymi zakupami, gdyż - jeżeli nawet jakaś stara pościel przetrwała do 30 czerwca 2012r. - to była ona niewątpliwie w takim stanie, że jej wartość nie odpowiadała przyjętej w rozliczeniu na k.47 wartości pościeli nowej, a zatem jej ewentualny ubytek nie stanowił zawinionej przez powoda straty. Stąd za podstawę wyliczenia należało przyjąć jedynie pościel nową, tj. zakupioną po dniu 18 kwietnia 2011r. Zastosowanie korekty 20 % dla tej pościeli wskazuje jednak, że stany stwierdzone 30 czerwca 2012r. przekraczają nie tylko wymagane 80 %, ale i 100 % nowo zakupionej pościeli. Ubytki dotyczyły zatem pościeli starej (pозwana nie wykazała, aby było inaczej), która i tak nie mogła mieć wartości użytkowej po dniu 30 czerwca 2012r.

Wskazać jeszcze należy, że powód kwestionował prawidłowość sporządzonej bez jego udziału inwentaryzacji z dnia 18 kwietnia 2011r. Sąd uznał ją jednak za wiarygodną w sytuacji, gdy M. Ł. przy objęciu obowiązków otrzymał owe arkusze inwentaryzacyjne, pomimo czego nie zdecydował się na ich weryfikację, a nadto nie zarządził kolejnej inwentaryzacji przez okres ponad roku. To zaniedbanie powoda nie mieści się w ocenie Sądu w standardach „najwyższej staranności”, do jakiej był zobowiązany. Stąd nie może on obecnie wywodzić, że wyniki omawianej inwentaryzacji są niewiarygodne.

Wreszcie rozważenia wymagało roszczenie odszkodowawcze pozwanej, dotyczące wypłacenia pracownikom dodatku za godziny nadliczbowe. W zakresie tym Sąd ocenił, że pozwana nie udowodniła faktu poniesienia i wysokości szkody. W szczególności ze zbiorczych kart wypłat wynikają wypłaty w zakresie „godzin nadliczbowych 100 %” w łącznej kwocie zaledwie 2155,05 zł (pозwana domagała się z tego tytułu kwoty 5703,90 zł), przy czym nie sposób ustalić że właśnie te „nadgodziny” wynikły z niewłaściwego ułożenia grafików przez powoda. Nadto pozwana odniosła korzyść z pracy swoich pracowników w godzinach nadliczbowych, tj. nie musiała zatrudniać dodatkowej osoby, której niewątpliwie musiałaby wypłacić odpowiednie wynagrodzenie, a nie wykazała, aby przy istniejącym stanie załogi grafiki można było ułożyć w sposób zgodny z wymogami prawa (jeszcze przed zatrudnieniem powoda poniosła odpowiedzialność z tytułu złego ułożenia grafików). Przede wszystkim jednak pozwana nie wykazała, aby faktycznie wypłaciła swoim pracownikom ustalone dodatki, a okoliczności tej w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości zaprzeczyła świadek W. Ż. (k.89v.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie łączącej strony umowy i art.471 k.c. oraz art.498 i nast. k.c. orzeczono, jak w pkt I i II sentencji wyroku z dnia 27 września 2013r.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art.100 k.p.c. Dokonując stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania Sąd ustalił, że powód wygrał proces w części wynoszącej 72 %, ponosząc koszty procesu obejmujące opłatę stałą od pozwu (250 zł), koszty zastępstwa prawnego według minimalnej stawki (1200 zł), opłatę skarbową od pełnomocnictwa procesowego (17 zł) i koszty stawiennictwa świadka J. S. (313 zł). Natomiast pozwana wygrała proces w części 28 %, domagała się kosztów procesu według norm przepisanych i Sąd uwzględnił koszty zastępstwa prawnego według minimalnej stawki (1200 zł). Stąd $1780 \text{ zł} \times 72 \% - 1200 \text{ zł} \times 28 \% = 945,60 \text{ zł}$.